

СВЕТОСАВНИК

1
3
8
9

ВИДОВ ДАН

2
0
0
0

СВЕТОСАВНИК

СВЕТОСАВНИК

Излази тромесечно: за Божјић, Васкрс, Видовдан и Крстовдан
с благословом Њ. П. Епископа Г. Никанора

Издање Српске Православне ЦШО "Свети Сава", Мелбурн
Уређује и умножава протојереј-ставрофор Драгомир Шиповац

СРПСКА ШКОЛА "СВЕТИ САВА"

Настава се одржава петком вече:

За већу децу од 7,30 - 8,30 за мању од 8,30 - 9,30

Учитељи: Биљана Сворцан и о. Драгомир Шиповац

ФОЛКЛОРНА ГРУПА "АВАЛА"

Пробе се одржавају петком вече у 7,30
у три групе: мали, средњи и велики.

Учитель српских игара: Никола Јовић

СРПСКИ ПЕНЗИОНЕРИ

се састају сваког уторка од 10 - 3: по подне.

Ручак се сервира тачно у 1. сат.

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите велику или малу салу назовите:

Вито Обрадов: 9435 6227

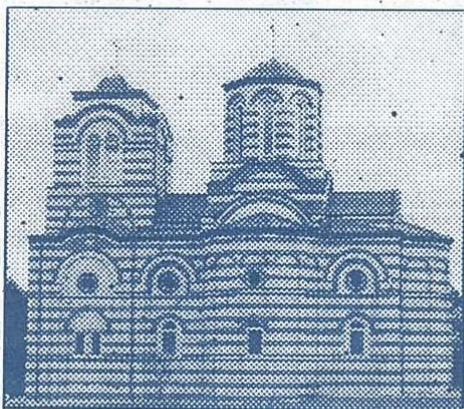
Богослужења у цркви
"Свети Сава" - Greensborough
одржавају се сваке недеље и
заповедног празника са
почетком у 10. часова изјутра

Свештеник:

протојереј-ставрофор
Драгомир Шиповац: 9432 3048

Председник:

з. Илија Чубрило: 9459 5552

Црква Светог Саве - Нова Лазарица

ВЛАДИКА НИКАНОР У МЕЛБУРНУ 22. ЈУНА 2000.

*Владика Никанор са
игуманом о. Теодором*

По повратку из Београда са заседања Светог архијерејског сабора СПЦ, епископ Никанор је боравио у Викторији. У жељи да се боље упозна са стањем Цркве, сазвао је седницу са свештеницима и представницима ЦШО (новогачаничке митрополије) у малој сали цркве Светог Саве у Гринзбари.

Прво је архијерејски намесник прота Недељко Милановић пожелео Владики добродошлицу. Затим се епископ Никанор свима захвалио што су дошли и пренео поздраве и благослов Њ.С. Патријарха српског Г. Павла, који је веома задовољан о стању Цркве у Аустралији, као и поздраве нашег бившег епископа Г. Саве.

Најважнија одлука, наставио је епископ Никанор, било је канонизовање девет нових светитеља, уврштених у венац светих Небеске Србије, то јест небеске Цркве Христове.

На Сабору се доста разговарало и о проблему у Јужној Африци, па ће се предузети потребне мере да се неспоразум са Александријском патријаршијом нормализује.

Што се тиче статуса такозване Македонске цркве, о томе се воде разговори. Посредник је Цариградска патријаршија. Вероватно ће се ускоро знати коначни предлози, о чему ће и јавност бити упозната.

Стање Српске цркве у Америци је и даље непромењено. Још увек се ради на усаглашавању Устава, и Сабор се сагласио да се и даље стрпљиво ради на Уставу. Док се то не уради, свак ће се управљати по својим ранијим уставима.

За мене, рекао је Владика, никад није постојао расцеп Цркве. Постојао је расцеп у цркви који је био нецрквене природе: политика, лични интереси и доминација. Никад се нико није свађао око учења Цркве или канона црквених. Ја сам, наставио је, обишао сву Аустралију, осим Перта, и разговарао са народом. Народ хоће јединство, свештеници исто тако, у ствари свештеници морају, а и

ви представници ЦШО морате јер ви представљате народ, а тај народ хоће мир и слог.

На питање о владики Артемију, епископ је одговорио, да се о његовом отвореном писму доста разговарало. Он је мученик на Косову, наставио је Владика, и можда је у тој својој ревности и невољи прекорачио, зато му је скренута пажња да у будуће пише писма јавности тек пошто исцрпи све првостепене инстанце.

У вези владике Атанасија: Он је тешко болестан. Ноге и стомак га одавно муче. Кад је прошле године пао са крову у Требињу, повредио је врат и кичму. Не може да се окрене, па се чак тешко и рукује. Повукао се и у миру пише књиге, помажући саветима свог наследника епископа Григорија.

Састанак се завршио у 10. часова увече, тако да су та три сата била врло саджајна и корисна.

Свештеници и представници црквеношколских општина са својим Владиком

ПАСТИРСКО ПИСМО

СВЕШТЕНСТВА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ У АУСТРАЛИЈИ И НОВОМ ЗЕЛАНДУ

СВИМ ВЕРНИМ СИНОВИМА И КЋЕРИМА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ У АУСТРАЛИЈИ

Драга браћо и сестре, богољубиви роде српски,

Божијом помоћу и благословом Духа Светога окуписмо се и ове године у манастиру Светог Саве у Илајну на братском састанак српског православног свештенства Аустралије и Новог Зеланда на челу са надлежним архијерејем Њ.П. Епископом Г. Никанором у дане 30. и 31. августа 2000. године

Служењем светих богослужења у дводневном братском саборовању приносили смо заједнички молитве Богу за све вас, наше вернике, као и за сав српски народ у Отаџби и расејању.

Током нашег саборовања разменили смо мишљења о црквеном животу у подручним нам епархијама и константовали да су све наше црквено-школске општине у добром стању и да духовни живот видно напредује, што нас посебно радује.

Црква је стуб и тврђава, како Истине, тако и свеукупног битисања српског на овим просторима. Радује нас то што све парохије имају своје свештенике, који редовно врше света богослужења и воде бригу о свом духовном стаду.

Сви су се позитивно изјаснили по питању братске српске слоге међу свештенством и верујућим народом, изразивши наду да ће се ускоро воља Божија, посредничким молитвама Светог Саве, и настојањем Светог архијерејског сабора СПЦ, жеља српског народа Аустралије и Новог Зеланда ускоро и званично остварити кроз рад на заједничком Уставу и заживљавањем једне епархије.

Руковођени бригом за млађе нараштаје свештеничко братство је поздравило идеју и учиниће све од себе да би се у следећој години издали уџбеници за наше школе у оквиру ЦШО, тако да би била настава једнообразна и подесна за услове у којима се наша деца васпитавају.

Наша порука свима вама, драга наша децо духовна је ова: Молите се Богу и волите један другога. Чувајте се маловерја! Не дозволите да вас захвате "бриге овога света" и тако запоставите бригу о својим душама. Јер само јаки у вери имаћете љубави и разумевања једни за друге.

Обратите пажњу на своје потомство. Давно је казано: Ко има децу, тај има и будућност. Узалу труд, узалуд нам храмови и сале, ако у њих не будемо своје потомство доводили.

Примећено је да има много новодошлих, који су изгубили своја огњишта и нашли уточиште у Аустралији и Новом Зеланду. Примимо их братски, и помогнимо им да би се боље снашли у новој средини. А вас, пак новодошле, молимо да се трудите да наставите борбу за очување свога српског православног идентитета.

И на крају, све вас молимо да сабрани око својих светиња и својих пастира на челу са епископом Никанором, чврсто станемо у очувању вере православне и дичног имена српског. Не дозволите да било шта засмета српској слози и напретку, и буде камен спотицања у новој нам домовини

Ваши молитвеници пред престолом Свеблагос Господа и Спаса нашега Исуса Христа:

Епископ Никанор са свештенством

Свештеници на челу са Владиком Никанором, снимани за време Семинара испред цркве Св. Алимпија Столпника у Илајну.

НАСТАВЉА СЕ СА ЖИВОПИСАЊЕМ ЦРКВЕ

Почетком августа месеца погођено је са Андрејом да настави живописање плафона изнад балкона за \$ 25.000 с тим да буде готово до Божића. Да не би због нас био застој, одмах су постављене скеле. На том послу од два дана радили су: Раде Оклобџија, Манојло Поповић, Миле Косановић, Војо Вукановић, о. Драгомир Шиповац и Цвијетин Јевтић. За ово месец дана направио је оловком главне линије, а верујемо, уколико буде упоран да ће до Божића успети да заврши.

Пошто је у питању велики издатак, молимо све да помогну колико могу.

ПРИПРЕМАЈУ СЕ ВАЊСКИ РАДОВИ НА ЦРКВИ

Има три године да се ништа није веће урадило код цркве, изузев живописања. Разлога има више, али није вајде да се наводе.

Хвала Богу, управа је коначно решила да се почну радити улазне степенице и обложи темељ са гранитом. Тај део посла ће коштати \$ 9.000.

Да ли ће се смоћи снаге и да ли ће бити могућности да се око целе цркве до Божића заврши "пејвинг", зависи од сваког нас појединачно. Да би се то урадило верујем да треба око \$ 20.000.

Као што видите, предвиђено је до Божића де са животише плафон по цени од 25 хиљада; степенице 9 хиљада и "пејвинг" око 20 хиљада долара, што износи између 50 и 60 хиљада долара.

Како то скупити? Од редовних прихода, скоро да је немогуће. Немогуће у тако кратком периоду. Једино је остало да сваки од нас издвоји коју стотину долара и да једном завршимо са вањским радовима на цркви.

МАНАСТИР ДЕВИЧ, ВИШЕ ОД ГОДИНУ ДАНА У ПОТПУНОМ ШИПТАРСКОМ ОКРУЖЕЊУ

Чували су нас само пред ТВ-камерама

Ништа у Метохији није као раније: поља која би се у ово време златила од пшенице сада су непрегледна коровишта, плодна земља препуштена је усуду и албанском суду, а ни наш народ више не походи “другу Свету Гору”? избораним путем креће се још једино игуманија Анастасија, старешина женског манастира Девич, и то двапут недељно кад руским борбеним транспортером иде за северну Косовску Митровицу где сестринству набавља намирнице.

“Недуго по потписивању споразума са НАТО наша војска и полиција прошле године се у брзини и хаотично повукла, а Арнаути су нас напали следећег дана: били су то пљачкаши, лопови, звери жељне да нешто узму и оскрнавe, разбили су и плочу над ћивотом Светог Јаникија, уништили фреске и иконе, а нас је Бог сачувао”, прича сестра Ефимија о последњем страдању манастира.

Историју манастира исплели су зла судбина и његова чудотворна моћ па је и данас, иако газдинство полагаано пропада, право чудо да је ова светиња још читава: навикнуте на свакодневне провокације Шиптара и вечерње “губљење памети” руских војника, монахиње чуди још само заборавност наше државе, али и поред тога остају у Девичу, јер док је њих ? постоји и вера Срба да ће се вратити у своје домове.

“Огорчена сам на нашу државу која ништа није учинила да нас сачува”, поручује игуманија.

Медији под контролом Милошевићевог режима по сваку цену настоје да од црквених великодостојника на Космету и првенствено владике Артемија Радосављевића и српског монаштва направе “издајнике” и “непријатеље” свога рода. У том лудилу, по обичају долази до замена теза и заборављања ко је имао моћ да одлучује о судбини Космета. Намерно се превиђа чињеница да је понајвише захваљујући свештенству и монаштву СПЦ остало и још понеко српско уво на Космету и да се у највећим српским светињама и даље чују свакодневне молитве са литургија. Да је српско на Космету достојно

својих свих славних и светих предака и великомученика најбоље доказује и пример манастира Девич.

Неста вере оде и Косово

Игуманија манастира Девич, сестра Анастасија, скептична је кад се поведе реч о скором повратку наше војске и полиције на Косово и Метохију.

“Не знам ко се надао том повратку јер сада је сасвим јасно да су то тек празна обећања, ширена само због очувања власти, да би народ и даље гледао у тај Београд који нас је све и довео додде. Ми смо Косово изгубили онда кад смо изгубили веру. Чини ми се као да други много више раде на нашој пропасти, па макар њима корист не доносила, него што ми радимо за своје добро.”

У последњих годину дана остала Метохија и без Срба и без српског, а Дреница - некадашња “друга српска Света Гора”, сада је “епицентар” оних најекстремнијих Албанаца и синоним територије која се вековима одупирала српској доминацији и тежила за независношћу. Тако је и централно место тог краја ? Србица, променила име у Скендерај.

“Ето, откад су Руси дошли, пре десет-дванаест месеци, можемо једино да кажемо да нам је живот у мањој опасности, мање небезбедан него што је био. А, шта да кажем о њима? Шта очекивати од туђе војске, па била она и православне вере, кад ни наша наша војска и полиција никада није чувала манастир и на крају нас је оставила на милост и немилост. Али, увек ће вам бити ближи рођени брат него брат од стрица... Све остало, кад већ питате - не ваља. Манастирска имовина полако пропада, а земља обраста у коров јер ми не стижемо саме да је обрадимо. Једино је добро што је сам манастир остао читав и није разрушен као многе друге српске светиње”, са помешаним осећањем велике туге и великог огорчења прича игуманија Анастасија, монахиња у Девичу последње 32 године. Ваљевка, средовечна жена, војнички одлучног хода и мирног препланулог лица. .

Манастирски дани теку истим, устаљеним током који се није мењао уназад 500-600 година. Јутрење почиње у шест часова, потом следи доручак и затим оне, свакидашње манастирске активности све до иза

поднева. Или је то рад у пољу или подмиривање стоке и спремање унутар самих зидина светиње. По ручку опет се намирују они “овоземаљски” дугови, тек неколико сати предаха па вечерња служба, вечера и већ око 21 час монахиње се повлаче у своје хелије.

Од Ускрса манастир поново има струју. Додуше, електрична енергија стиже из шиптарског села Лауше, па су (не)планиране “рестрикције” честе. Мало боља ситуација је са водом. Њу руске цистерне допремају свакодневно и махом служи за прање. Монахиње воду за пиће користе са манастирског, чудотворног извора.

ДА СЕ НЕ МЕШАЈУ У ПОЛИТИКУ

Да нема посета Митровици, једина веза са светом била би епархијска моторола. Телефонских веза нема још од 1988. године, радио станицу украли Шиптари, а веза се успоставља само у ведре дане и то једино са Пећком патријаршијом. Пошто мобилна телефонија на овом делу Космета не ради право решење био би сателитски телефон, али пара за такав “луксуз” нема. Јер, како време пролази и помоћ се проредила.

“Највише долазе они “белосветски”, каже игуманија. “Интересују се да ли смо гладне и жедне, као да је то најважније. А ми им одговарамо да смо гладне и жедне слободе и правде. Штрецну се кад кажемо да је срамота шта је урађено са светом српском земљом и да некада није било ни километра раздаљине од једног до другог манастира или цркве... Али, долазе и

добри људи из дијаспоре, помажу. Нама свака таква посета и пажња значи много више од саме помоћи. Говори нам да још има наших људи који мисле на своје.

Игуманија Анастасија истиче да су раније биле честе и посете српских

и југословенских политичара. Дођу са ТВ екипама, кажу оно што су наумили, а кад им се нека од сестара успротиви одговоре да није лепо што се мешају у политику. Онда је игуманија престала да их прима.

“Јесте, огорчена сам”, потврди. “Огорчена прво на нашу државу што ништа није учинила да нас сачува, а и сада не чини оно што би требало, да се избегли људи врате. Присетимо се само онога шта се пре десетак година догодило Ђорђу Мартиновићу. Наша држава намерно заборавља такве случајеве, а таквих случајева је много. Како можемо гледати онда у такву државу, имати у њу поверења, очекивати од ње помоћ и живети са убеђењем да она мисли на нас. Не знам зашто је тако. Понекад помислим, кад читам старе књиге, нашу историју, да ли је та наша историја лажна или смо се ми променили.”

На питање како је живети у потпуном шиптарском окружењу застаде, поћута неколико тренутака, па закорачи војничким кораком и загледа се у непрегледну шуму.

“Тешко је описати тај живот. То је живот у заробљеништву, живот роба који чека своју судбину. Унаоколо, на 30 а можда и свих 40 километара, више нема ни српских домова ни српске речи сем наше. Али ми се и даље надамо да ће та наша судбина бити колико толико правична. Тако и нема жеље да се оде. Нити би ми могле себе да замислимо ван манастира, нити имамо право да тако нешто урадимо Србима Метохије који, мада избегли, и са те даљине гледају у нас. Док овај манастир постоји - постоји и вера у њима да могу да се врате својим домовима и својим светињама. Али многи фактори утичу на њихов повратак. Неки пут ми се учини као да сви покушавају да се на то заборави. И наша држава и ови, ја их зовем белосветски, из УНМИК и КФОР”. И остале сестре деле њено мишљење.

Сестра Ефимија има 25 година и најмлађа је у сестринству. У Девич је дошла пре три године из Ораховца. Њени су, по НАТО рату, из овог градића у колони са другима избегли у село Лепосавић, близу границе са Србијом.

ИСТОРИЈА ЧУДА И ЗУЛУМА

Али, манастир Девич је та зла судбина страдалника пратила све од

14. века кад је основан - везан за личност пустиножитеља Светог Јоаникија Девичког који је ту живео и умро.

Сестра Олимпијада (64), у манастиру од 1953. године, подсећа на страдање које је манастир доживљавао почев од времена турског зулума па све до Првог и Другог светског рата.

За време првог великог рата Аустријанци су у потпуности опљачкали манастир, отерали мноштво стоке, сав намештај, чак и посуђе од бакра.

“Тражећи скривено благо неке зграде су порушили, а њихов командант, неки Маџар, најдаље је ишао у светогрђу. Тражећи крстове и друге драгоцености разбио је плочу на гробу Светог Јоаникија, али се убрзо разболео и недуго по одласку из манастира и умро”, живо прича сестра Олимпијада и додаје да је манастир ипак најтежу судбину доживео почетком Другог светског рата.

“Само пар дана пошто су нас Немци напали, у манастир су упали Шиптари рушећи и убијајући све пред собом. Манастирска здања су заосталом џебаном југословенске војске разорили до темеља, а игумана Дамаскина Бошковића и још неке монахе убили, док су други ипак успели да се спасу. И не зна се тачно колико су тог дана побили монаха у дворишту. О том погрому после рата са више страна су стизале вести, али била је то прва поратна година у којој није било дозвољено да се ти злочини истражују. Било је то време кад је комунистичка власт чувала братство и јединство, да би доживели ово данас”, уздише сестра Олимпијада.

Са обновом манастира се кренуло 1947. године. Започели су је монаси и Срби из села Лудовићи. Најпре је на згаришту старе подигнута нова црква, а три године касније изграђена је и зграда са собама на спрату и стајом у приземљу.

Већ 1963. године је саграђен и први конак, на југозападној страни манастира. У доњем делу налазила се трпезарија и кухиња, а на спрату капела за зимско богослужење и собе за посетиоце. Те године је подигнута и ограда, а 1970. звонара од камена и бетона са звоном добијеним из цркве.

Манастир је тако лечио ране све до ових предратних година, а онда је кренуло то што је кренуло.

Паралелно са том, злом судбином, историја манастира Девич почела је да бележи и приче о чудотворним излечењима и чудотворном дејству извора који се налази у непосредној близини. Најстарију легенду која је везана и за подизање цркве испричала нам је сестра Алимпина (71) која је у манастиру од 1961. године:

“У време Турака, деспоту Ђури (Ђурађу Бранковићу) роди се здраво и право женско дете Мара. Али, како су године пролазиле и Мара је постајала све чуднија, па у време девојчења заћута и престаде да спава. Тако је седам година живела, кад је деспот Ђура доведе код Светог Јоаникија. Он је излечи, а деспот из захвалности донесе 12 хиљада златника и у спомен оздрављења своје кћерке сазида цркву... Тако је било”, објашњава живо ова старица. Па, у прилог чудотворних моћи оснивача манастира Светог Јоаникија, у капели у којој се налази и чудотворни извор, показује парче храста коме је само чудо подарило људске обресе лица.

“Испод тог храста овај светац је провео читав свој испоснички живот. Али једна поплава га уништи и од свега остаде само ово парче”, трипут се прекрсти сестра Алимпина.

Испратиле су нас ту.

СРПСКА РЕЧ

ПОРУЧЕНА ЗВОНА

ЗА ХРАМ СВЕТОГ САВЕ У БЕОГРАДУ

Информативна агенција Српске патријаршије је саопштила да су наручили звона за цркву Светог Саве на Врачару код аустријске форме у Инсбруку и да ће бити завршена за годину дана.

Црква ће имати 49. звона разних величина, и клатиће се. Са њима ће се компјутерски управљати.

Тежина звона ће бити од 12 кила па до преко 5. тона.

И ОВЕ ГОДИНЕ - НА СНЕГ

Захваљујући упорности вође Ф.Г. "Авала" г. Шћепану Кешићу и његовој супрузи Драгици, и ове године је управа ЦШО одобрила

средства да се изнајме два аутобуса и одведу децу и део родитеља на снег у Mt Buller у суботу 22. јула 2000. године.

Доносимо ове две слике, као успомену на овај "догађај".

“НЕМА БРАТА ДОК НЕ РОДИ МАЈКА”

Средином јула месеца ове године народ Мелбурна, а и шире преко новина Herald-Sun, као Српског Гласа обавештени су о томе како је Мирку Голијанину, коме су бубрези отказали пре неколике године, дошао брат из Србије и даровао свој бубрег.

Наш свештеник прота Драгомир Шиуповац посетио је браћу Мирка и Марка у болници три пута, молећи се Богу на светим литургијама за њихово здравље. И Бог је дао, оба су се опоравили, а Марко се већ вратио својој породици и родитељима у Београд.

Пошто је Мирко новодошли са супругом и два мала сина, а трошкови око довођења брата и свега осталог су превелики, о. Драгомир се обратио извесном броју људи да помогну. И људи су се у прилично доброј мери одазвали овом заиста хуманом апелу, иако га скоро нико не познаје, пошто живи у Ст. Албансу.

Доносимо вам имена приложника, који су укупно дали \$1.100.

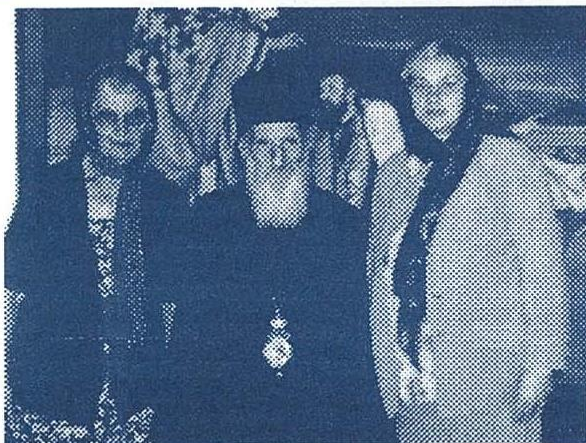
Милован Касемовић	20	Алекса Шиповац	50
Родољуб Буцало	40	Манојло Поповић	50
Влајко Бошњак	20	о. Драгимр Шиповац	60
Драгомир Јосиповић	10	Владислав Шиповац	50
Неђо Килибарда	30	Петар Дамјанац	50
Раде Вујић	100	Радници DVA Engineering	
Душан Челебићанин	50	Драгомир Кајтаз	20
Владо Ковачевић	100	Милан Блажановић	10
Шћепан Кешић	50	Драгиша Ашћерић	10
Слободан Вигњевић	5	Жељко Симић	50
Момчило Јеремић	10	Војислав Антић	10
Божо Живак	20	Бранко Шормаз	5
Боро Андрић	20	Петар Милошевић	5
Михајло Ковачевић	20	Милорад Лазић	10
Драго Плетикапа	10	Винко Бошњак	10
Перо Дрљача	30	Јово Живак	20
Младен Дрљача	10	Милан Шпорчић	10
Бранко Чонић	15	Binn Phan	10
Божо Ковач	50	Vo Van Tran	5
Зорка Шиповац	50	Victor Vadendool	5

ХОДОЧАШЋЕ ВЕРЕ КЉАЈИЋ

Током јуна и јула месеца ове године наша сестра Вера Кљајић походила је српске светиње у Отаџбини и обишла инвалиде из Српске Крајине, одневши им скромну помоћ. Нарочито су јој биле при руци сестре КСС "Катарина" из Малог Зворника.

Доносимо вам ове слике, као подстрек, када идете у Србију да учните и добро дело.

Сестра Вера се захваљује свима који јој помогоше у прилозима, а посебно КСС "Огњена Марија" чија је она дугогодишња чланица.

Вера Кљајић и председница КСС "Катарина" из Малог Зворника са Патријархом Павлом

Вера са игуманијом мати Недељом код ман. Тавна

Вера Кљајић, председница и секретарица КСС из Малог Зворника са инвалидима.

Сваком од њих тројице недостаје или рука или нога или и рука и нога.

Борили се за Српство а сад су бескућници за које мало ко мари?

ОСВЕЋЕЊЕ ЦРКВЕ У КАЛТОНУ

Архијерејски намесник (прота Петар Радош) стигао је још 6. јула и са епископом Антонијем прегледао је све просторије, вршио детаљне припреме и издао потребне инструкције за архијерејско освећење наше цркве.

У суботу 13. јула 1963. године, одржана је забава, коју је отворио г. Ђорђе Недовић уводним говором, у коме је углавном подвукао историјски значај сутрашњег освећења за нас, као и за нашу цркву уопште.

Академија је била богата а нарочита одобравања од стране публике добили су наша и украјинска фолклорна група за своје одлично изведене игре.

Користимо прилику да и на овом месту изјавимо нашу топлу захвалност: Најпре Украјинској фолклорној групи, коју је водио г. Јарослав Булка. Затим свим члановима наше фолклорне групе, на челу са г. Фићом Ђорганоским. Такође г. Душану Микићу за вођену режију и за рецитацију. Г. Мирку Лепоглавцу за свирање и г. Младену Оници за певање народних песама. Најзад и госпођици Наталији Вековић и брату и сестри Ђорђевић, који су свирали народне игре.

Затим је настала игранка коју је отворио краљевим колом изасланик Њ.В. Краља Петра II г. дивизијски ђенерал Драгутин Живановић.

Посета је била одлична, управо много већа но што је обично, и мимо очекивања: око 500 лица. Дворана није могла да сав народ прими, јер има само око 300 седишта. Услед тога је дошло до негодовања и протеста од стране публике и до несугласица са настојником, који је ради очувања свог ауторитета и чувања прописа звао полицију да интервенише. После 9. часова капија је затворена, те један мањи број људи није више могао ући.

У недељу 14. јула, светковина је почела тачно у 9. часова. Време је било очајно још све до дубоко у ноћ суботе: Тешке кише, делимично и провала облака, муње, громови, град, јак ветар и хладно. Убеђена да ће на освећење доћи доста нашег света и да ће половина народа морати да стоји напољу, Управа се била забринула

и питала, како да збрине и склони тај народ од тога ужасног невремена. Но ситуација је спашена једним чудом. Кроз целу недељу свештеничко братство служило је у нашој цркви сваког дана ујутру Свету литургију, а увече вечерњу. На последњој вечерњој служби у суботу и молепствија за боље време сутрадан. И за чудо, недеља је осванула у сунчевом сјају, време је било врло лепо и топло, тако да је било милина бити напољу. Слава и хвала милостивом и драгом Господу Богу, који је имао милост према нама и тиме нам дао могућност да извршимо то Њему угодно дело.

Предвиђајући да ће напољу бити скоро више света но у цркви, Управа је споља поставила два звучника, те је цела служба преношена и могла се напољу слушати.

Морамо да учинимо жалосну констатацију, даје светковина у недељу почела са једним инцидентом. Наиме, владика Антоније чекао је више од пола часа на кола, која су требала да га доведу. Доцније, када се наш председник Владики извинуо и понизно молио за опроштај, он се и њему такорећи извинуо, рекавши да је делимично била и његова кривица што га кола нису нашла, јер је у међувремену отишао у руску цркву, а наши људи, који су били пошли по Њега, нису се сетили да га тамо потраже. Тиме је ствар била легла, без да се Владика због тога љутио, нити нам замерио. А зар би се то могло очекивати од једног архипастира, као што је Њ.П. Владика Антоније? Не, јер то казује његов анђеоски израз лица, та доброћудност и благод његова погледа и тај мир из његових очију.

Изнад спољњег улаза у цркву, постављен је славолук окићен рузмарином и зеленилом са натписом “Благословен грајадј во имја Господње”, а од капије до самих црквених врата положен је црвени ћилим, одавајући и на овај начин дужну почаст високом госту Преосвећеном Епископу Антонију.

Само освећење и обредно спремање часне трпезе трајало је до близу 12 часова. У нашу Трпезу положене су мошти Свете Великомученице Варваре. Она је живела у време цара Диоклецијана, одбегла од свога оца и живела у рудним окнима, па око 240. године по Христу она је, од сопственог оца погубљена. Она је заштитница рудара, тобџија, грађевинара и оружара а и

спаситељка од грома.

После тога служена је величанствена Света Литургија уз асистенцију протођакона Јана, 4 ипођакона, архијерејског намесника оца Петра Радоша и осталих чланова свеШтеничког братства: Илија Булован, Душан Поповић, Славко Субић, Светозар Секулић, Будимир Ђукић, Славко Нићетин и наш парох о. Тодор Дмјањук, која је трајала више од једног сата.

За све време светковине певали су наизменично руски и наш црквени хор, под управом г. Ивана Макаревича - Јесенки.

После Литургије епископ Антоније одржао је дивну беседу на српском језику. Пријатно је изненадило, како Владика лепо говори наш језик. У својој беседи он је изложио знаменитост данашњег освећења нашег храма, као и значај Часне трпезе и важност слављења светих мученика.

Два сата по подне је било прошло кад је ова светковина завршена.

Том приликом мора да се напомене, да је најважнији чин у целој церемонији око освећења наше цркве спремање Часне трпезе у коју су сврху између осталог неопходно потребне четири одеће: Белу Срачицу израдила је и поклонила госпођа Марија Ћосић и њен супруг БРанко, Индитију или Илито, од диног златом протканог бруката израдили су и поклонили госпођа Катарина Балабин и њена мати госпођа Јелена Нешић. Извршујемо пријатну дужност, када христољубивим госпођама и на овом месту изјављујемо нашу срдачну благодарност на пажњи, поклону као и на труду, који су уложили приликом израде тих одећа. Поред напред споменутих, оне су цркви поклониле још одеће потребне за два мања стола: један у олтару, а други испред олтара за обављање верских обреда. Беле одеће дала је госпођа Ћосић, а горње одеће, од финог бруката тамно-црвене боје и лепо украшене, поклонила је г-ђа Балабин. И за ове поклоне најлепша им захвалност и нека их Господ Бог благослови и подари им здравље.

Целе недеље по освећењу служена је сваког дана Света Литургија у нашој цркви. У четвртак 18. јула епископ Антоније ставио је свој потпис на Антиминс, четврте одеће, и тиме је часна

трпеца била комплетно опремљена.

По завршетку службе у цркви прешло се у оближњу дворану Удружења бивших ратника у Принцес стритин, где је приређена закуска и одржана прослава у част нашега пароха оца Теодора. Његово Преосвештенство одазвао се нашем позиву и указао нам част његовим присуством. Такође су сви свештеници - гости својим учешћем увеличали наше славље.

Свечаност је почела говором нашег уваженог председника г. Тодора Јелића, који је поздравио добродошлицом и изразио благодарност епископу Антонију, Архијерејском намеснику и осталим свештеницима, као и делегатима других црквених општина и националних друштава, такође и парохијанима, што својом пажњом и присуством увеличаше ову нашу светковину.

Затим је г. Ђорђе Недовић, у име парохијана одржао говор, у коме је честитао и захвалио оцу Тодору на његовој 40-годишњој ревносној и верној службо Богу и народу, одавајући му признање као исправном и узорном свештенику пастиру.

Такође је Преосвећеном епископу Антонију изјавио нашу топлу и искрену захвалност на обављеном освећењу нашег храма.

Председник г. Јелић предао је Владики један диван посребрен сервис за ча, са уgravираном посветом, поклон наше општине за успомену на данашњу светковину, којим се на видан начин изражава наше понизно признање и благодарење као и наше симпатије према њему.

Епископ Антоније такође је у свом говору честитао оцу Тодору, па између осталог рекао, да отац Тодор од тих 40 година је 27 година служио истрајно и верно Српској цркви.

На крају је секретар прочитао писма: оца Живка Поповића, Црквене општине Св. Саве из Варивуда и Лутеранске цркве у Мелбурну у којима честитају Управи на освећењу наше цркве и оцу Тодору поводом 40-годишњице свештеничког рада. Затим је објавио да је наша општина оцу Тодору, поводом ове прославе, поклонија једно ново одјејаније, које је већ данас на служби у цркви први пут носио. Даље, предаје оцу Тодору једну дивну, руком написану и украшену повељу, за успомену на данашњи његов

свечани дан. Повеља гласи: “Српско-Перавославна црквено-школска општина “Свети Сава” у Мелбурну издаје ову ПОВЕЉУ своје парохије оцу Тодору Дамјањуку, као успомену на прославу његове 4-то годишњице свештеничког рада и унапређења у чин протојереја”. Тиме Управа и општина на скроман, али искрен начин одају признање и изјављују захвалност своје парохије, драгом оцу Тодору, за његов пожртвовани и неуморни пастирски рад и труд, а за добро и напредак наше општине парохије. Најзад, предат је од стране секретара оцу Тодору и Н а д б е д р е н и к , као сибол и знак протојерејског звања, жеститајући му 40-то годишњицу и унапређење.

Наш уважаени и добро отац Тодор био је толико ганут и дирнут до суза и пријатно изненађен оволикој учињеној му пањи и свечаности, да од радости и одушевљења није могао просто ни да проговори. Но он је у свом говору, сима срдачно захвалио на честиткама и на великој пажњи и радости које су му данас учињене.

Нажалост мора се констатовати, да од око 600 парохијана само двојица су нашла за умесно и потребно да свога пароха обдаре поводом ове његове прославе, те макар и једним малим поклоном искажу своје лично признање, своју захвалност и оданост своје парохије.

У пријатном разговору уз обиље хране и пића, све званице су остале до касно по подне. Тек када је први отишао епископ Антоније, срдачно акламован и захваљујући се на посвети испраћен од свих куда је прошао ка излазу, остали свет почео је полако да се разилази. Расположење код свих присутних без изузетка, почев од самог Владике до парохијана, било је одлично. Било је весела, одушевљења и усхићења код свакога, а и сузе радости код понекога.

На ову свечаност позвани су поред наших парохијана и све црквене општине у Аустралији, затим: сва национална друштва у Мелбурну, као и општина грчке православне цркве. Одазвали су се: Црквена општина у Ђилонгу једном делегацијом на челу са председником г. Давидом Јоксимовићем. Наша браћа из Ст. Албанса, на челу са председником г. Симом Томићем. Наш ногометни клуб са председником г. Анте Ковачом, Грчка црквена

општина делегацијом са председником г. Мармарасом на челу. Срдачна хвала свима на овом месту за учињену пажњу и почасти.

Г. Александар Вулетић био је љубазан и снимио је два филма са Академије и освећења, која ће се ускоро приказати. Г. Душан Вулетић, као и наш фотограф г. Петковић били су љубазни и направили снимке од освећења. И њима припада наша срдачна захвалност на услузи и труду, који су у томе послу уложили.

Пробне копије тих фотографија - укупно око стотину разних - биће изложене на забави, а после тога и у црквеној канцелариј и свако може да поручи према своје избору.

Телевизијска станица канал 2. снимила је целу светковину у цркви, од почетка до краја, и у скраћеном обиму приказала у својим вестима у понедељак 16. јула, у 7. часова увече.

БИЛТЕН БРОЈ 8.

1. септембар 1963.

Драги читаоци и парохијани,

Случајно сам пронашао копију Билтена од 1963. године, где је штампан овај напред наведени текст. Нажалост, ја не поседујем слике, а сигурно неки од вас који сте тада били на освећењу имате. Било би корисно да се слике са освећења копирају и увећају, и онда да се у једној просторији поредају са натписима шта је и када било.

Зато вас опет молим, погледајте своје старе албуме, изаберите што мислите да је значајно у вези Цркве: збивања, забаве, наступи фолклора, долазак Владика, Краља, Слава и прослава. Упишите на папир које слике позајмљујете и донесите о. Драгомиру или председнику г. Илији.

Гарантујемо вам да ће слике бити враћене.

СЛАВА КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА ”ОГЊЕНА МАРИЈА” - GREENSBOROUGH

Не каже се узалуд: “Нико нема што Србин имаде,

Србин има своју крсну славу...”

И заиста, има много разлога да ми Срби славу славимо. Као први и најважнији је тај, што славећи име светога или светитељке, ми у ствари Бога прослављамо и тражимо његов благослов. Друго, што ми можемо бити поносни пред целим светом, јесте јединственост. Јер нико у свету не слави славу осим Срба. Отуда и народна констатација: “Где је Слава - ту је Србин” или обрнуто: Где нема славе нема ни Србина. Трећи разлог да будемо Богу и Светом Сави захвални је тај што се на Славу у нашим кућама скупи родбина, кумови и остали

Субота 29. јули: Једва, после силног мољакања да за час оставе шерпе и лонце, Сестре се окренуше ради ове слике: Милка Поповић, Милка Лукић, Цвита Гавриловић, Милка Вигњевић, Јулка Сталетовић, Јека Грмуша, Драгица Кешић, Евица Пантић, Анђелија Чубрило, Смиља Марјановић и Пени Ковачевић

пријатељи.

Кад је слава црквена или Кола српских сестара, онда је то прилика да се светроје наведено примени.

Ове године, не сећам се кад је било раније, Сестре су прославиле своју славу на сами дана када и треба да се слави Света мученица Марина (Огњена Марија), у недељу 30. јула 2000. године. Већ недељу дана раније неколике сестре су се скупиле и цели дан развијале коре за супу. Оне се посебно захваљују Слободану Јаковљевићу што им је са фарме донео јаја. Петак вече и субота цео дан, у кухињи је било као у кошници. Савијале су се сарме, развијале пите и пекле. Спремало се печење и салата. У исто време су мушки мели и рибали велику салу, намештали столове и завршавали остале “мушке послове”.

Изјутра у 10 часова почела је света Литургија. Служио је надлежни парох протојереј-ставрофор Драгомир Шиповац. Појци су са балкона као и увек дивно одговарали, а народ је полако испуњавао цркву. Нарочито је било fino посматрати овде рођене како уче своју

Свештеник окреће славски колач са сестрама КСС “Огњена Марија”

малу децу како ће да се понашају у цркви.

Кад смо овде, користим прилику да похвалим наше вредне тусторе Зорана Радосављевића и Слободана Пантића. Они врло савесно и тихо обављају своју дужност. Раде тихо, скромно и побожно прате свето богослужење. У ствари, неопходно би било похвалити обе њихове породице, које нам свима могу бити узор. А ево како и зашто: Зоран је сваке недеље са супругом Слободанком и сином Даниелом у цркви. Он гаси свеће, Слободанка пева у хору а син је наш чтец већ има 10 година. Исто тако, Слободан чисти цркву и гаси свеће, а Евица је наш главни појац.

После Свете литургије о. Драгомир је проповедао о животу Свете Марине, која је као млада девојка пострадала за Христа. Када је дошло време резања Славског колача, наше вредне сестре на челу са Милком Поповић окупиле су се код свештеника и уз обредну пему окретале колач. Домаћица је била сестра Евица Пантић. Пошто је пререзан колач, сестре су прилазиле да га целивају, јер су оне биле

Домаћица славе сестра Евица Пантић предаје четвртину колача новој слављеници Снежани Дебогосијан, док појци певају "Многаја љета".

све слављенице и домаћице. За догодине се примила домаћинства наша вредна и побожна Снежана Дербогосијан. Затим је уз побожну народну песму: “Богомати премила...” подељена нафора. Чини ми се да је за нафору дошло много више народа него ранијих година. Мислио сам, да се у салу неће моћи да уђе.

На самом улазу сестре су све послужиле са кољивом, крсним хлебом и врућом ракијом, а онда уз звуке музике “Марш на Дрину” ушао је свештеник са домаћицом, дошли за почасни сто. Домаћица је упалила свећу, а свештеник благословио “јастике и питије”, и затим је почело сервирање заиста богатог славског ручка.

За почасни сто су сели представници ЦШО, Кола српских сестара и националних организација. Нарочито је за похвалу сестрински однос сестара у Викторији. Дошле су сестре из Јалорна, Френкстона, Спрингвала, Бранзвика, Ст.Албанса, као и под-председника Савеза КСС сестра Драгица Радић. Истовремено користимо прилику да се захвалимо нашем Архијерејском намеснику проти Недељку Милановићу што је и поред удаљености нашао времена и могућности да буде на слављу наших сестара.

Сматрамо да треба поменути и госта из Отаџбине г. Слободана Ђировића, који је у Аустралију дошао специјално за освећење споменика ђенералу Михаиловићу у Блектауну-Сиднеј. Он је уредник Српских Погледа у Крагујевцу и председник Равногорске организације у Србији. У таквом својству се и обратио народу, истакавши наду да ће српски народ ипак успети.

После послужења и честитања наставило се са народним весељем. И док се народ веселио, мало је ко обрати пажњу шта се ради у кухињи. А тамо су сестре у зноју прале суде. Стално перу, а оно стално пристиже. Па ипак, и поред све муке, кад им се нешто рекне у шали, спремне су да се осмехну.

Нека Бог благослови ове наше трудбенице. Све оне имају своје породице и домаће обавезе, али када је у питању црква, све код куће може и мора да сачека.

о. Драгомир

ГДЕ ЈЕ СЛАВА – ТУ ЈЕ СРБИН

ПРИЛОЗИ НА СЛАВИ КСС "ОГЊЕНА МАРИЈА"

Снежава Дербогосијан	100	ЦШО Ст. Албанс	50
Анка Пјевач	50	КСС Ст. Албанс	50
Раде Јоветић	20	Божо Брђанин	20
Јека Грмуша	10	Вангел Спасовски	20
Милка Вигњевић	10	Вера Станковић	10
Милка Јевтић	10	Раде Рајишић	10
Горан Јаковљевић	200	Иванка Салапура	10
Евица Пантић	300	Мара Кнежевић	10
Раде и Милка Вигњевић	20	Зорица Дражић	10
ЦШО Јалорн	50	Софија Рајић	5
КСС Јалорн	50	Божо Живак	20
Ристо Поповић	40	Перо и Матрко	15
Нада Ђурић	50	Верица и нино Стојановић	30
ЦШО Ђилонг	50	Марко Бањанин	20
КСС Ђилонг	50	Зора Живак	20
КСС Френкстон	50	Неђо Килибарда	20
Вера Угљешић	20	Ђорђе Кешић	10
ЦШО Френкстон	100	Риле и Ронда Ристић	20
Перо Јевтовић	20	Ненад Глигоревић	10
Р. Живановић	20	Војо и Сава Вукановић	20
КСС Спрингвал	100	Ивана Нешић	10
КСС БРансвик	50	Бранко и М. Живковић	20
Рада Маноски	20	Јаков и Боба Вујичић	40
Бранко Лукић	20	Зорка Шиповац	10
Мила Живковић	20	Миле Косановић	20
Драгица Радић	20	Марина и Милица Пјевач	40
Српска народна одбрана	50	Стефанија и Д. Гвозденовић	20
Владо и Ана Бошњак	20	Лазо Јузбашић	20
ФК "Србија"	100	Милош Дакић	20
Зорица Канурски	100	Вито новаковић	20
Удружење Бораца	30	Радивоје Савић	10
Драган Триван	20	Велимир Баић	10
Ратко и Нада Гудељ	50	Петар Лалић	20
Илија Чубрило	40	Жељко и Олга Симић	20
Манојло Поповић	30	Владислав и Коса Шиповац	20
Мира Костић	20	Миладин Живановић	20

Станко Милић	20	Дејан Јаковљевић	20
Перо Павловић	25	Вито Обрадов	10
Раде и Марија Вујић	20	Никола Вујанић	20
Раде и Коса Пантелић	20	Раде Јоветић	20
Славиша Илић	20	Михајло Ковачевић	40
Милка Лукић	10	Микица Ранковић	40
Мирослав и Д. Стојаковић	20	Владо и Нада ?	30
Чедомир Вуловић	20	Никола и Манда Грмуша	20
Марија Живковић	12	Стојка Крстић	10
Миле Илић	20	Љубица Ристивојевић	10
Бранко Петровић	10	Дражинка Ђурић	40
Кова Ковачевић	10	Тома Бањанин	20
Вера Кљајић	30	Глигорије и Д. Хешков	20
Ранка ?	20	Слободан Којчић	10
Јагода и В. Ковачевић	20	Радмила Стојановић	10
Душан Страменкввић	10	породица Грујић	30
Бране Дидић	30	Санко	20
Бранко Лукић	10	Љубица и Мијо Талијан	20
Ирина и Ђорђе Белић	30	породица Чулић	30
Светлана Ђурић	10	Христина Козић	20
Нада Босанац	5	Ђорђе Козић	20
Рада Ранковић	10	Перка Ђукић	20
Снежана Дербогосијан	20	Мирко Добријевић	30
Душан Шолаја	50	породица Сталетовић	10
породица Пјевац	40	Митар Козомара	20
Алекса Шиповац	20	Радомирка Гашић	10
Ранко и Јела Булатовић	20	Серафин Грујић	20
Шћепан и Драгица Кешић	20	Зора Радосављевић	30
Слободан и И. Јаковљевић	20	Богдан и Ђ. Богдановић	30

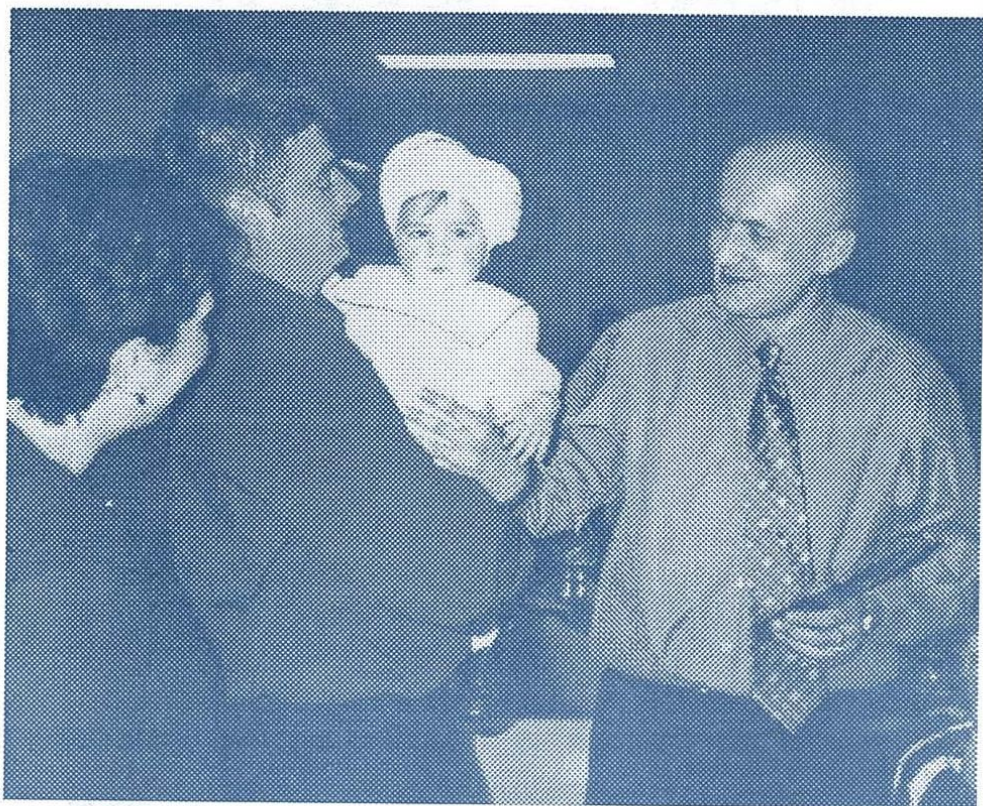
Сестре Кола српских сестара “Огњена Марија” при црквено-школској општини “Свети Сава” - Гринзборо, захваљује се свим приложницима, а ваши прилози ће као и до сада бити даровани цркви, јер за њу све радимо, молећи се Богу да нам наш труд и рад Господ награди својим благословом.

СА ВЕНЧАЊА БРАНКА И ДУШИЦЕ

Бранко Рупар на дан венчања са изабраницом Душицом Бараћ

КРШТЕЊЕ ФИЛИПА ГЛОГОВЦА

У суботу 9. септембра млади брачни пар, Драган и Љупка Глогоца крстише свог сина првенца. Свету тајну крштења обавио је прота Драгомир Шиповац у цркви Светог Саве, Гринзборо. Кумовао је Александар Башић из Канбере.

После се наставило са весељем у малој сали Светосавског дома. Присутно је било стотињак гости, од чега је било половина, ако не и више Глоговаца, на челу са ђедом, односно прађедом Ристом.

Нека Господ благослови новокрштеног Филипа, да буде достојан потомак својих предака. Такође Милисаву и Цвији честитамо крштење унука Филипа, као и свим осталим стричевима и рођацима.

ВЕНЧАЊЕ РАДА И СУЗАНЕ

Велика је породица Лазића. До пре неколико година био је једино Лазо Лазић, али услед рата и нужности да се покрену са огњишта, највише захваљујући Лазу дошла су његова три брата: Раде, Миле и Ђуро. Све су то људи око 50 година и сви имају по троје-четворо деце, скоро сви поудати и пожењени. И тако Лазићи и од Лазића, има их преко педесет, што старијих - што млађих. Иначе, некадашњи Зеничани, у великој мери су заступљени код цркве.

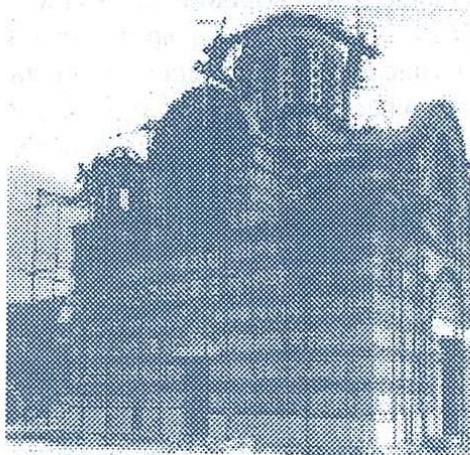
Тако, Милов син Раде имао је венчање са изаљбраницом Сузаном Карага у нашем светом храму у суботу 29. јула 2000. године. Раде, момак као од “брда одваљен” висок и красан, а још лепша Сузана, да се, што кажу “два ока нагледају”. Сватови весели и раздрагани. Скоро сви су недавно стигли и сви из истог краја. Велики део је по први пут у нашој цркви. Види се то по њиховом погледу.

После светог обреда венчања наставило се са свадбеним весељем до поноћи, а онда и сутрадан код куће.

Повратак Дучића у Требиње

Више се ниста не може испријечити испуњењу посљедње жеље великог српског пјесника Јована Дучића: да његови земни остаци, након смрти, почивају у херцеговачком кршу. Захваљујући ктитору, такође Херцеговцу, на брду изнад Требиња биће изградјена православна црква по угледу на косовску Грачаницу, гдје ће поета бити по трећи пут сахрањен.

Црква, у изградњи код Требиња, у коју ће бити сахрањен песник Јован Дучић

Српски добротвор Бранко Тупањац, Херцеговац који живи у Америци, одвојио је два и по милиона долара за пренос Дучићевих посмртних остатака и изградњу "мини Грачанице" гдје ће бити вјечни починак пјесников.

Тупањац је рођен 1938. године у Бијелим Рудинама код Требиња, а у Америку је отишао прије 35 година. Прије тога радио је као погонски инжењер у Фабрици алата Требиње гдје нису могле да прођу његове иноваторске идеје због чега је и отишао преко океана, објаснио је ових дана дипломата у пензији Мишо Спаић из Вишеграда.

Према његовим ријечима, у традицији великих херцеговачких ктитора господин Тупањац се појављује као обновитељ дјела великих задужбинара Милорадовића, Војновића, Ћеловића, Владисављевића, да српском народу дарују повратак великог пјесника са жељом да његово дјело инспирише младе генерације.

Да подсетимо, великан српске поезије умро је 7. априла 1943. године у Гери код Чикага гдје је првобитно и сахрањен. Кости су му пренијете 1946. године у Либертвил код Чикага гдје и дан-данас почивају.

Сахрана посмртних остатака обавиће се 21. октобра 2000.

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ ЦРКВИ ОД 1. ЈУНА - 1. СЕПТЕМБРА 2000.

Драгољуб Рушчуклић	10	Стојан Секулић	10
Душан Лајић	50	Слободан Јевтић	10
Нада Крчевинац	20	Светлана Ђурић	10
Слободан Јевтић	20	Снежана Дербогосијан	40
Феодора Божовић	50	Ненад Глигоревић	10
Вера Bibi Pier	5	породица Вукмировић	20
Снежана и Светлана	50	Саво Вукмировић	220
Бранислав Срећковић	50	Михаило Мијатовић	100
Радослав Мајиновић	5	Јован Пјевач	50
Боро Андрић	20	Боро Андрић	10
Драгомир Кајтаз	20	Бојан Килибарда	10
Зорка Шиповац	20	Обрад Глигоревић	10
Миломир Костић	20	Радомир Глигоревић	10
Богдан Гутић	20	Тихомир Глигоревић	10
Данијела Живак	10	Стефан Глигоревић	30
Далиборка Лукић	10	Свето Драговић	10
Обрад Глигоревић	20	Весна Бошњак	10
Рајко Хркаловић	30	Душан Бошњак	10
Јово Ракић	10	Војо Вукановић	50
Ђорђе Белић	10	Марко Зечевић	20
породица Суботић	10	Миломир Костић	20
Горан Петровић	20	Обрен Поповић	20
Раде Чулић	40	Ференц Ердеди	20
Божо Живак	20	Станомир Зекановић	5
Јован Ђурић	10	Радован Лазић	10
Никола Грмуша	10	Миле Пешут	600

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК

Душанка Брђанин	20	Митар Козомара	10
Радмила Јеврић	50	Ристо Поповић	50
Ђорђе Белић	5	Свето Драговић	10

Хвала и нека вам Господ прими вашу жртву!

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

Среда 27. септембар   КРСТОВДАН (пост)   Св. литургија у 10

ОКТОБАР

Недеља 1.   Недеља по Крстовдану   Св. литургија у 10. сати

Субота 7.   Михољске задушнице   Св. литургија у 10. сати
и општи парастос нашим покојницима (Донесите имена у цркву)

СВАКЕ НЕДЕЉЕ ДИЋЕ СВЕТА ЛИТУРГИЈА У 10. ЧАСОВА

Петак 27.   Света Петка - Параскева   Св. литургија у 10. сати

Уторак 31.   Св. апостол Лука   Резање славских колача у 10.

НОВЕМБАР

Субота 4.   Митровске задушнице   Св. литургија у 10. сати

Среда 8.   Св. Димитрије   Служба и резање колача у 10. сати

Четвртак 16.   Ђурђиц   Св. литургија у 9. и резање Сл. колача

Уторак 21.   Св. Архангел Михаило   Служба у 9. и резање
славских колача

Уколико желите да вам свештеник освети водицу за славу или дође кући да благослови славски колач, молимо вас да му се раније обратите и закажете време.

R & D

FENCING & SUPPLIES

A.B.N. 16 447 834

**Paling Fencing, Picket Fencing
& Gates**

Раденко Суботић

Phone: (03) 9436 4073   Mobile: 0402-216 821

Ако вам треба
нова дрвена
ограда
обратите се
свом Србину
9436 4073

TAXATION

Public Accountant - Registered Tax Agent

Испуњавамо све врсте пореза. Чек добијете за 14 дана.

588. Plenty Rd. PRESTON, VIC. 3072

Милан Вековић-Тел.: 9478 1915

CONCRETE

Мајстор за све врсте бетонских радова.

Вуле Богуновић

Тел: 9434 5190 - Мобилни: 0408-365 214

BEOGRAD

Online

Нина и Ђорђе Петровић

mail@beograd.com.au - www.beograd.com.au

Shop7, Dandenong Arcade

236 Lonsdale St.

DANDENONG, VIC 3175

AUSTRALIA

Phone: (03) 9793 9755

Fax: (03) 9793 9283

Mobile: 0415 963 861

NMI PREMIUM MAINTENANCE

SECURITY DOORS - SLIDING SECURITY DOORS

GRILLES - FLYSCREENS

FREE QUOTES

НИКОЛА ИВАНЧЕВИЋ: 0413 075 857 - 9404 3201

VELLARK

PROFESSIONAL SERVICES

Радимо
Фасаде

Solid
Plastering

Радимо: Спољашне фасаде,
Унутрашњу реновацију,
Малтерисање свих врста...

ЖЕЉКО ЈЕВТИЋ: 9437 7856

Мобилни: 0410 - 437 702

SVETOSAVNIK

ST. SAVA PARISH PUBLICATION

212. Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH, VIC. 3088

Св. равноапост: Цар Константин и Царица Јелена (Фреска у храму Св. Саве - Мелбурн)

2 МИТРОВДАНСКИ САБОР СРПСКОГ ФОЛКЛОРА GREENSBOROUGH

СУБОТА
28. ОКТОБРА

ВЕСЕЛО
ВЕЧЕ

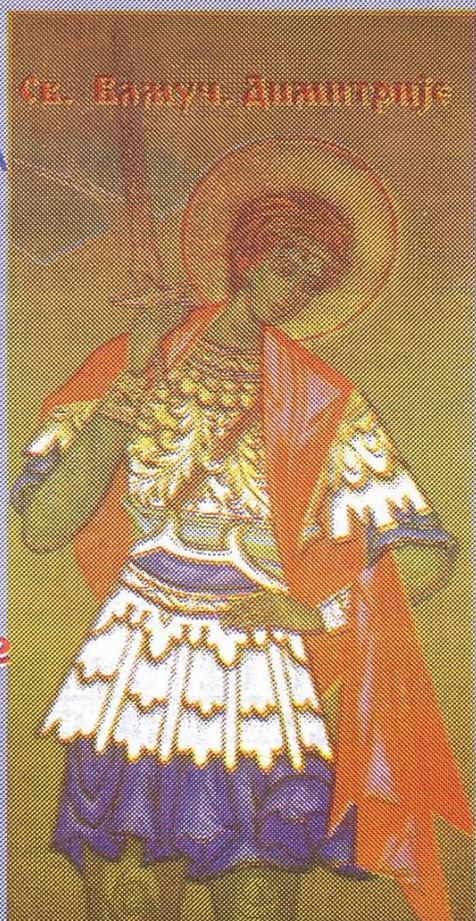
НЕДЕЉА 29.

НАСТУПИ
ФОЛКЛОРА

ПОСЛЕ СЛУЖБЕ

Митров
данак,
Хајдучки
растанак

Св. Василије Димитрије

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВЕНО-ШКОЛСКА
ОПШТИНА "СВЕТИ САВА", GREENSBOROUGH

СУБОТА 28. ОКТОБАР

**ВЕСЕЛО ВЕЧЕ
У ВЕЛИКОЈ САЛИ**

Улаз бесплатан

**Свира оркестар "Златна Круна"
са Славчетом Димићем**

**ДИСКО-ВЕЧЕ ЗА ОМЛАДИНУ:
МЕЛБУРНА, СИДНЕЈА И
КАНБЕРЕ
У МАЛОЈ САЛИ**

Улаз \$ 5.00

МАТРОВДАНСКИ САБОР СРПСКОГ ФОЛКЛОРА

у недељу 29. Октобра 2000.

* Св. литургија у 10. сати - Гринзборо

Наступи фолклорних група у 1. сат:

- "Авала" - ЦШО "Св. Сава", Гринзборо
- "Морава" - ЦШО "Свети Ђорђе", **Ст. Албанс**
- "Шумадија" - ЦШО "Св. Стефан", **Кизборо**
- "Милош Обилић" - "Св. Стефан", **Френкстон**
- "Шумадија" - ЦШО "Св. Никола", **Ћилонг**
- "Бранко Радичевић" - Клуб, **Ћилонг**
- "Српски вез" - ЦШО "Света Тројица", **Јалорн**
- "Српски центар" - **Бонириг, NSW**
- "Каленић" - ЦШО "Св. Никола", **Блектаун, NSW**
- "Шумадија" - ЦШО "Св. Наум", **Њухастел, NSW**
- "Дража Михаиловић" - ЦШО **Канбера**

По завршетку програма наставиће се са народним весељем до касно у ноћ уз оркестар "Златна круна".

Храна и пиће биће у изобиљу.

Улаз \$ 10,00 - за пензионере \$ 8,00

ДОБРО ДОШЛИ!

НИКО НЕМА
ШТО СРБИНИ ИМАДЕ!